

Datum van
inontvangstneming

:

16/03/2020

Zaak C-37/20

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

24 januari 2020

Verwijzende rechter:

Tribunal d'arrondissement (Luxemburg)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

24 januari 2020

Verzoekende partij:

WM

Verwerende partij:

Luxemburg Business Registers

I. Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

- 1 Op 5 december 2019 heeft verzoeker, WM, het economische samenwerkingsverband Luxembourg BUSINESS REGISTRERS (hierna: „LBR”) gedagvaard voor de Tribunal d'arrondissement de Luxembourg met het oog op herziening van het besluit van LBR van 20 november 2019. Bij dit besluit is het verzoek van verzoeker afgewezen om gedurende een periode van drie jaar de toegang tot informatie over hem, in zijn hoedanigheid als economisch begunstigde van de vastgoedmaatschappij YO, te beperken tot de nationale autoriteiten, kredietinstellingen en financiële instellingen en tot deurwaarders en notarissen die optreden als openbaar ambtenaar.
- 2 De Tribunal d'arrondissement de Luxembourg, de verwijzende rechter, wordt verzocht te antwoorden op de vraag of WM voldoet aan de wettelijke voorwaarden voor de beperking van de toegang tot informatie over zijn hoedanigheid als economisch begunstigde van de vastgoedmaatschappij YO.

II Toepasselijke bepalingen

1. *Recht van de Unie*

- Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering zoals gewijzigd bij richtlijn (EU) 2018/843 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van richtlijn (EU) 2015/849 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, en tot wijziging van de richtlijnen 2009/138/EG en 2013/36/EU
- 3 Overwegingen 14 tot en met 16 en 36 van richtlijn 2015/849, zoals nadien gewijzigd, luiden:

„(14) De noodzaak van nauwkeurige en actuele informatie over de uiteindelijk begunstigde is een bepalende factor bij het opsporen van criminelen die hun identiteit anders achter een vennootschapsrechtelijke structuur kunnen verbergen. Daarom moeten de lidstaten ervoor zorgen dat entiteiten opgericht op hun grondgebied overeenkomstig het nationale vennootschapsrecht, naast de basisgegevens zoals naam en adres van de vennootschap en het bewijs van oprichting en juridische eigendom, adequate, accurate en actuele informatie verkrijgen en bijhouden betreffende hun uiteindelijk begunstigten. Met het oog op meer transparantie en om misbruik van juridische entiteiten tegen te gaan, moeten de lidstaten ervoor zorgen dat informatie over de uiteindelijk begunstigten in volledige overeenstemming met het Unierecht wordt bewaard in een centraal register dat zich buiten de vennootschap bevindt. Hiertoe kunnen de lidstaten gebruikmaken van een centrale database waarin de informatie betreffende uiteindelijk begunstigten wordt verzameld, van het handelsregister of van een ander centraal register. De lidstaten kunnen besluiten dat de meldingsplichtige entiteiten verantwoordelijk zijn voor het opnemen van de gegevens in het register. De lidstaten moeten ervoor zorgen dat die gegevens in alle gevallen aan de bevoegde autoriteiten en de FIE's beschikbaar worden gesteld en aan de meldingsplichtige entiteiten wordt verstrekt wanneer deze cliëntenonderzoeksmatregelen nemen. De lidstaten moeten er tevens voor zorgen dat andere personen die zich met betrekking tot witwassen en terrorismefinanciering, en de daarmee verband houdende basisdelicten, zoals corruptie, fiscale misdrijven en fraude, op een rechtmatig belang kunnen beroepen overeenkomstig de voorschriften inzake gegevensbescherming toegang krijgen tot de gegevens betreffende uiteindelijk begunstigten. Personen die zich op een rechtmatig belang kunnen beroepen, moeten toegang krijgen tot gegevens omtrent de aard en de omvang van het gehouden financieel belang, als berekend bij benadering.

(15) Daartoe moeten de lidstaten over de mogelijkheid beschikken om krachtens hun nationaal recht bredere toegang toe te staan dan op grond van deze richtlijn is vastgelegd.

(16) Er moet ervoor worden gezorgd dat het in een vroeg stadium verlenen van toegang tot gegevens betreffende uiteindelijk begunstigen op zodanige wijze geschiedt dat het risico dat de betrokken vennootschap getipt wordt, vermeden wordt.

[...]

(36) Teneinde voor een evenredige en evenwichtige benadering te zorgen en het recht op een privéleven en op de bescherming van persoonsgegevens te waarborgen, moet het voor de lidstaten bovendien mogelijk zijn te voorzien in uitzonderingen op de openbaarmaking van informatie over uiteindelijk begunstigen, via de registers, en op de toegang tot zulke informatie, welke uitzonderingen gelden in uitzonderlijke omstandigheden, wanneer die informatie de uiteindelijk begunstigde zou blootstellen aan een onevenredig risico van fraude, ontvoering, chantage, afpersing, pesterijen, geweld of intimidatie. [...]"

4 Artikel 30, lid 9, van richtlijn 2015/849, zoals nadien gewijzigd, bepaalt:

„In uitzonderlijke, in nationaal recht vast te stellen omstandigheden kunnen de lidstaten, indien de in lid 5, eerste alinea, onder b) en c), bedoelde toegang de uiteindelijk begunstigde blootstelt aan een onevenredig risico, een risico op fraude, ontvoering, chantage, afpersing, pesterijen, geweld of intimidatie of indien de uiteindelijk begunstigde minderjarig of anderszins handelingsonbekwaam is, per geval voorzien in een uitzondering op die toegang voor alle of een gedeelte van de informatie over de uiteindelijk begunstigde. De lidstaten zorgen ervoor dat dergelijke uitzonderingen worden verleend na een gedetailleerde beoordeling van de uitzonderlijke aard van de omstandigheden. [...]"

2. Nationaal recht

5 Richtlijn 2015/849 is in het Luxemburgs recht omgezet bij de wet van 13 januari 2019 tot instelling van een register van daadwerkelijke begunstigen (loi du 13 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs) (hierna: „wet van 13 januari 2019”).

6 Artikel 15, lid 1, van de wet van 13 januari 2019 luidt als volgt:

„Een geregistreeerde entiteit of een uiteindelijk begunstigde kan naargelang het geval en in de hiernavolgende uitzonderlijke omstandigheden op basis van een naar behoren gemotiveerd verzoek aan de beheerder verzoeken om de toegang tot de in artikel 3 bedoelde informatie te beperken tot de nationale autoriteiten, kredietinstellingen en financiële instellingen, alsmede tot deurwaarders en notarissen in hun hoedanigheid van openbaar ambtenaar, wanneer deze toegang de uiteindelijk begunstigde blootstelt aan een onevenredig risico, een risico van

fraude, ontvoering, chantage, afpersing, pesterijen, geweld of intimidatie of wanneer de uiteindelijk begunstigde minderjarig of anderszins onbekwaam is.”

III. Feiten

- 7 Verzoeker, WM, is de economisch begunstigde van 35 handelsvennootschappen en van vastgoedmaatschappij YO. Elk van de vennootschappen heeft verzocht de toegang tot de informatie gedefinieerd in artikel 3 van de wet van 13 januari 2019 wat betreft verzoeker krachtens artikel 15 van deze wet te beperken, omdat de openbaarmaking van deze informatie verzoeker en zijn gezin op een gekwalificeerde, reële en actuele manier zou blootstellen aan „een onevenredig risico, een risico van fraude, ontvoering, chantage, afpersing, pesterijen, geweld of intimidatie”. Deze verzoeken zijn bij de besluiten van LBR van 19 en 20 november 2019 verworpen. Het verzoek met betrekking tot de vastgoedmaatschappij YO is verworpen op 20 november 2019.

IV. Argumenten van partijen

I. WM

- 8 Verzoeker stelt dat hij in het kader van zijn functie als bestuurder van handelsvennootschappen die op internationaal niveau opereren onder de handelsnaam XN, regelmatig moet reizen naar landen met een onstabiel politiek regime en wordt blootgesteld aan ernstige criminaliteit die een aanzienlijk risico meebrengt van ontvoering, wederrechtelijke vrijheidsberoving, geweld of zelfs de dood. Het risico is volgens hem nog groter als bekend wordt dat hij bestuurder en economisch begunstigde is van een rechtspersoon, aangezien deze functie zou leiden tot een vermoeden van eigendom van deze rechtspersonen, zodat een poging om middelen ten nadele van hem te verduisteren des te lucratiever zou zijn. Door deze omstandigheden is verzoeker onder meer genoodzaakt om een beroep te doen op persoonlijke bescherming en om een bijzondere verzekeringspolis af te sluiten ter dekking van het ontvoeringsrisico, waarvan de premies aanzienlijk zouden stijgen indien zijn status als economisch begunstigde van de betrokken vennootschappen openbaar zou worden.
- 9 Ter ondersteuning van zijn verzoek voert verzoeker twee argumenten aan.
- 10 Ten eerste moet de bescherming die de wet biedt door de mogelijkheid om de toegang tot informatie over de hoedanigheid van economisch begunstigde te beperken, niet worden beoordeeld met betrekking tot rechtspersonen maar met betrekking tot de persoon van de economisch begunstigde. Een andere uitlegging zou afbreuk doen aan de betekenis van de wet en aan het begrip economisch begunstigde. Derhalve moet worden nagegaan of een economisch begunstigde in deze hoedanigheid een hoger risico loopt. Het is irrelevant dat de vastgoedmaatschappij YO in casu geen activiteit verricht die een verhoogd risico meebrengt.

- 11 Ten tweede moet de hoedanigheid van economisch begunstigde niet enkel worden onderzocht met betrekking tot de vastgoedmaatschappij YO, maar met betrekking tot alle rechtspersonen waarvan verzoeker deze hoedanigheid heeft. De mogelijkheid om de toegang tot informatie te beperken is beschikbaar omwille van het subjectieve risico dat een bepaalde persoon als economisch begunstigde van een rechtspersoon loopt. Ondeelbare bescherming wordt verleend met betrekking tot alle entiteiten waarin een natuurlijk persoon de hoedanigheid van economisch begunstigde heeft, zodra deze natuurlijke persoon bescherming geniet voor een van deze entiteiten.

1.2 Luxemburg Business Registers

- 12 LBR stelt dat de situatie van verzoeker niet voldoet aan de eisen van de wet.
- 13 LBR onderstreept de algemene filosofie achter de teksten van de Europese Unie die ten grondslag liggen aan de wet van 13 januari 2019, die een zo ruim mogelijke toegang tot informatie over de identiteit van de economisch begunstigten van rechtspersonen waarborgt. Artikel 15 van de wet van 13 januari 2019 moet, als uitzondering op de algemene regel, restrictief worden uitgelegd.
- 14 LBR betwist dat WM zich kan beroepen op „uitzonderlijke omstandigheden” of op blootstelling aan „een onevenredig risico, het risico op fraude, ontvoeren, chantage, afpersing, intimidatie, geweld of intimidatie”, zoals de wet vereist.
- 15 Met betrekking tot het begrip „uitzonderlijke omstandigheden” betoogt LBR dat de materiële omstandigheden waaronder verzoeker zijn activiteiten uitoefent of de vermogenssituatie van de economisch begunstigde geen uitzonderlijke omstandigheden zijn. Indien het tegendeel zou worden aanvaard, zouden tal van personen onder de uitzondering van artikel 15 van de wet van 13 januari 2019 vallen, wat een groot deel van deze wet zijn nuttige werking zou ontnemen.
- 16 Het begrip risico duidt volgens LBR op een gekwalificeerd, reëel en actueel risico dat de persoon van de economisch begunstigde daadwerkelijk loopt. LBR betwist dat de toegang tot informatie over de hoedanigheid van WM als economisch begunstigde van de vastgoedmaatschappij YO „zou leiden tot een meer dan evenredige toename van de risico’s die de economisch begunstigde loopt”. LBR betwist met name dat op grond van deze informatie conclusies kunnen worden getrokken met betrekking tot de vermogenspositie van de economisch begunstigde of dat deze, in de veronderstelling dat hieruit wel een vermogenspositie kan worden afgeleid, kan leiden tot een meer dan evenredige toename van de risico’s.
- 17 Bovendien stelt LBR dat WM als vennoot van de vastgoedmaatschappij YO is ingeschreven in het handels- en vennootschapsregister en dat het begrip vennoot in het algemeen samenvalt met het begrip economisch begunstigde. De informatie in het handels- en vennootschapsregister is hoe dan ook openbaar, zodat verzoeker geen enkel belang heeft bij de beperking van de toegang van informatie over zijn hoedanigheid als economisch begunstigde.

- 18 LBR preciseert dat de zoekmachine die gekoppeld is aan het register van economisch begunstigten het niet mogelijk maakt om te zoeken op basis van de naam van economisch begunstigten, maar enkel om rechtspersonen te selecteren en de identiteit van de economisch begunstigten daarvan na te gaan. Zonder grote inspanningen kunnen met behulp van het systeem dus niet alle structuren worden opgespoord waarin een natuurlijke persoon als economisch begunstigde wordt genoemd.

V. Beoordeling door de verwijzende rechter

1. Begrip „uitzonderlijke omstandigheden”

- 19 Om zich te beroepen op de beperking van de toegang tot zijn gegevens overeenkomstig artikel 15, lid 1, van de wet van 2019 moet de economisch begunstigde aantonen dat hij zich in „uitzonderlijke omstandigheden” bevindt.
- 20 De Luxemburgse wetgever heeft het begrip „in uitzonderlijke, in nationaal vast te stellen omstandigheden” in artikel 30, lid 9, van richtlijn 2015/849 omgezet met de uitdrukking „de hiernavolgende uitzonderlijke omstandigheden”, met dien verstande dat een „onevenredig risico, een risico op fraude, ontvoering, chantage, afpersing, pesterijen, geweld of intimidatie op zichzelf uitzonderlijke omstandigheden uitmaken die een verzoek om beperking van de toegang tot informatie in het [register van begunstigten] kunnen rechtvaardigen” (advies van de commissie justitie van de Chambre des Députés, het Luxemburgse parlement, waarin het standpunt van de regering zoals verwoord in het commentaar op de regeringsamendementen van 8 oktober 2018 wordt hernomen).
- 21 De verwijzende rechter vraagt zich niettemin af, ten eerste, of de vermelding in het nationale recht van „een onevenredig risico, een risico van fraude, ontvoering, chantage, afpersing, pesterijen, geweld en intimidatie”, begrippen die reeds deel uitmaken van de toepassingsvoorwaarden van de regeling die door het Unierecht tot stand is gebracht, voor de opdracht van de richtlijn tot vaststelling van nadere bepalingen in het nationale recht volstaat, en ten tweede, welk gevolg de nationale rechter in voorkomend geval moet geven aan het ontbreken van nadere bepalingen in het nationale recht over het begrip uitzonderlijke omstandigheden.

2. Begrip „risico”

- 22 De economisch begunstigde moet bovendien aantonen dat de toegang tot zijn gegevens hem blootstelt aan „een onevenredig risico, een risico van fraude, ontvoering, chantage, afpersing, pesterijen, geweld of intimidatie”. In de omzettingwet zijn in wezen de bewoordingen van artikel 30, lid 9, van richtlijn 2015/849, zoals gewijzigd, overgenomen.
- 23 De verwijzende rechter merkt evenwel op dat het in acht te nemen begrip risico bij de vaststelling van wijzigingsrichtlijn 2018/843 gewijzigd is van blootstelling aan

„een risico op fraude, ontvoering, chantage, geweld of intimidatie” in blootstelling aan „een onevenredig risico, een risico op fraude, ontvoering, chantage, afpersing, pesterijen, geweld of intimidatie”. Door de toevoeging van de eis van „onevenredigheid” kan deze aanpassing worden uitgelegd als een aanscherping, ten nadele van de economisch begunstigde, van de voorwaarden om te kunnen profiteren van de beperking van toegang.

- 24 De verwijzende rechter stelt bovendien dat de voorwaarde in de Franstalige versie van de richtlijn in twee verschillende vormen is opgenomen: overweging 36 verwijst naar een „een onevenredig risico [zonder dat in de tekst een komma op die plaats is opgenomen] van fraude, ontvoering, chantage, afpersing, pesterijen, geweld of intimidatie”, terwijl artikel 30 verwijst naar „een onevenredig risico, een risico op fraude, ontvoering, chantage, afpersing, pesterijen, geweld of intimidatie”. Hetzelfde verschil is terug te vinden in de Engelstalige versie van de richtlijn, maar bijvoorbeeld niet in de Duitstalige versie.
- 25 Door dit verschil kan de bepaling op twee manier worden uitgelegd. Volgens de eerste uitlegging is aan de risicovooraarde voldaan als de economisch begunstigde wordt blootgesteld aan een onevenredig risico, ongeacht de aard, of aan een reeks andere specifieke risico's (fraude, ontvoering, chantage, afpersing, pesterijen, geweld, intimidatie) die niet onevenredig hoeven te zijn. Volgens de tweede uitlegging is aan de risicovooraarde voldaan als de economisch begunstigde blootgesteld wordt aan de hierboven genoemde risico's, waarbij het risico steeds specifiek en onevenredig is.
- 26 De onnauwkeurigheid van de tekst kan niet worden verholpen met de analyse van de totstandkomingsgeschiedenis van richtlijn 2018/843. Daarom is uitlegging nodig en dus verwijzing naar het Hof van Justitie van de Europese Unie.
- 27 De definitie van het begrip risico doet volgens de verwijzende rechter, onder verwijzing naar het middel dat door WM is aangevoerd, ook de vraag rijzen of het betrokken risico moet worden onderzocht door alleen rekening te houden met de persoon van de economisch begunstigde in zijn relatie met een specifieke rechtspersoon ten aanzien waarvan hij een economisch begunstigde is en waarvoor hij de toegang wil beperken dan wel of er rekening moet worden gehouden met de relaties die de economisch begunstigde onderhoudt met andere rechtspersonen, die van dien aard kunnen zijn dat zij het risico doen ontstaan of vergroten. De verwijzende rechter oordeelt dat het relevant kan zijn om na te gaan of een andere hoedanigheid dan economisch begunstigde van een andere entiteit, zoals die van bestuurder, werknemer of partner/echtgenoot van de economisch begunstigde, van de bestuurder of van een werknemer, in aanmerking kan worden genomen om het risico te bepalen.
- 28 Onder verwijzing naar het betoog van LBR stelt de verwijzende rechter tot slot de vraag of het feit dat WM economisch begunstigde is van rechtspersonen die actief zijn onder de handelsnaam XN, of althans zijn betrokkenheid bij die rechtspersonen, algemeen bekend is, dan wel van het feit dat deze informatie

gemakkelijk toegankelijk is via andere middelen dan raadpleging van het register van economisch begunstigen, verzoeker tot voordeel kan strekken. Bijgevolg dient het Hof van Justitie van de Europese Unie een prejudiciële vraag in die zin te worden gesteld.

3. Begrip „onevenredig”

- 29 De verwijzende rechter overweegt dat het criterium van onevenredigheid in ieder geval lijkt te gelden voor de beoordeling van een verzoek tot beperking van de toegang tot informatie over een economisch begunstigde, ongeacht of het gaat om een algemeen of een specifiek risico.
- 30 De toepassing van het criterium vereist een afweging van twee belangen die evenveel bescherming verdienen. Artikel 30, lid 9, van richtlijn 2015/849 werpt dus de vraag op welke tegenstrijdige belangen bij de toepassing van dit artikel met elkaar in overeenstemming moeten worden gebracht. Een eerste lezing van de bepaling in het licht van het onderliggende doel van richtlijn 2015/849 wijst op een tegenstelling tussen enerzijds de door richtlijn 2015/489 nagestreefde doelstelling van transparantie ter bevordering van de bestrijding van witwassen en terrorismefinanciering en anderzijds de bescherming van de fysieke en morele integriteit en de integriteit van het vermogen van de economisch begunstigde, die kan worden aangetast door fraude, ontvoering, chantage, afpersing, pesterijen, geweld of intimidatie door derden.
- 31 Bij een tweede lezing wordt rekening gehouden met de overwegingen van de richtlijn die aan het dispositief voorafgaan en die de werkingssfeer van de richtlijn bepalen. Het criterium van onevenredigheid, dat in richtlijn 2015/849 niet voorkomt, is ingevoerd bij richtlijn 2018/843, met name in overweging 36. Deze overweging verwijst, ten eerste, naar het recht op een privéleven, dat zowel een bredere als een beperktere werkingssfeer lijkt te hebben dan de aspecten van de bescherming van de fysieke en morele integriteit en de integriteit van het vermogen (gericht op het voorkomen van een risico in het algemeen en/of de risico's van fraude, ontvoering, chantage, afpersing, pesterijen, geweld of intimidatie), en, ten tweede, naar het recht op bescherming van persoonsgegevens, dat ook hier een minder belangrijke overweging lijkt te zijn dan de bescherming van de fysieke en morele integriteit en de integriteit van het vermogen.

VI. Motivering van de verwijzing

- 32 Gelet op alle voorgaande overwegingen en de twijfels over de uitlegging van artikel 30, lid 9, van richtlijn (EU) 2015/849, die noodzakelijk is voor de beslechting van het hoofdgeding, heeft de Tribunal d'arrondissement de Luxembourg zich tot het Hof van Justitie van de Europese Unie gewend met het verzoek om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen.

VII. Prejudiciële vragen

33 Eerste vraag: begrip „uitzonderlijke omstandigheden”

1a) Kan artikel 30, lid 9, van richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, zoals gewijzigd bij richtlijn (EU) 2018/843 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van richtlijn (EU) 2015/849 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, en tot wijziging van de richtlijnen 2009/138/EG en 2013/36/EU, voor zover hierin de beperking van de toegang tot informatie over economisch begunstigen afhankelijk wordt gesteld van „uitzonderlijke in het nationaal recht vast te stellen omstandigheden”, aldus worden uitgelegd dat een nationale wet het begrip „uitzonderlijke omstandigheden” uitsluitend kan definiëren als een „onevenredig risico, een risico van fraude, ontvoering, chantage, afpersing, pesterijen, geweld of intimidatie”, begrippen die reeds een voorwaarde vormen voor de toepassing van de beperking van de toegang in de redactie van bovengenoemd artikel 30, lid 9?

1b) Indien vraag 1a ontkennend wordt beantwoord en indien de nationale omzettingsregeling het begrip „uitzonderlijke omstandigheden” enkel definieert door middel van een verwijzing naar de ontoereikende begrippen „onevenredig risico, een risico van fraude, ontvoering, chantage, afpersing, pesterijen, geweld of intimidatie”, moet artikel 30, lid 9, dan aldus worden uitgelegd dat de nationale rechter de voorwaarde van „uitzonderlijke omstandigheden” buiten beschouwing kan laten of moet hij dit verzuim van de nationale wetgever compenseren door de strekking van het begrip „buitengewone omstandigheden” aan de hand van de rechtspraak te bepalen? Kan het Hof van Justitie van de Europese Unie in dat geval, aangezien de inhoud van de voorwaarde volgens artikel 30, lid 9, door het nationale recht wordt bepaald, de nationale rechter aanwijzingen geven voor zijn taak? Indien deze laatste vraag bevestigend wordt beantwoord, wat zijn dan de richtsnoeren voor de nationale rechter bij de bepaling van de inhoud van het begrip „uitzonderlijke omstandigheden”?

34 Tweede vraag: begrip risico

2a) Moet artikel 30, lid 9, van richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, zoals gewijzigd bij richtlijn (EU) 2018/843 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van richtlijn (EU) 2015/849 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, en tot wijziging van de richtlijnen 2009/138/EG en 2013/36/EU, voor zover hierin de beperking van de toegang tot informatie over economisch begunstigen afhankelijk wordt gesteld van een „onevenredig risico, een risico op fraude, ontvoering, chantage, afpersing, pesterijen, geweld of

intimidatie”, worden uitgelegd als een verwijzing naar een reeks van acht situaties, waarbij de eerste betrekking heeft op een algemeen risico waarvoor de voorwaarde van onevenredigheid geldt en de zeven andere betrekking hebben op specifieke risico’s waarvoor de voorwaarde van onevenredigheid niet geldt, of als een verwijzing naar een geheel van zeven situaties die elk betrekking hebben op een specifiek risico waarvoor de voorwaarde van onevenredigheid geldt?

2b) Moet artikel 30, lid 9, van richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, zoals gewijzigd bij richtlijn (EU) 2018/843 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van richtlijn (EU) 2015/849 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, en tot wijziging van de richtlijnen 2009/138/EG en 2013/36/EU, voor zover hierin de beperking van de toegang tot informatie over economisch begunstigen afhankelijk wordt gesteld van „een risico”, aldus worden uitgelegd dat de beoordeling van het bestaan en de omvang van dat risico daarbij wordt beperkt tot de banden die de economisch begunstigde heeft met de rechtspersoon ten aanzien waarvan hij uitdrukkelijk verzoekt om een beperking van de toegang tot informatie over zijn hoedanigheid van economisch begunstigde, of aldus dat rekening wordt gehouden met de banden die de betrokken economisch begunstigde heeft met andere rechtspersonen? Indien rekening moet worden gehouden met de banden met andere rechtspersonen, moet dan uitsluitend rekening worden gehouden met de hoedanigheid van economisch begunstigde ten opzichte van andere rechtspersonen of moet er rekening worden gehouden met alle soorten banden met andere rechtspersonen? Indien alle soorten banden met andere rechtspersonen in aanmerking moeten worden genomen, wordt de beoordeling van het bestaan en de omvang van het risico dan beïnvloed door de aard van deze banden?

2c) Moet artikel 30, lid 9, van richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, zoals gewijzigd bij richtlijn (EU) 2018/843 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van richtlijn (EU) 2015/849 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, en tot wijziging van de richtlijnen 2009/138/EG en 2013/36/EU, voor zover hierin de beperking van de toegang tot informatie over economisch begunstigen afhankelijk wordt gesteld van de voorwaarde van „een risico”, aldus worden uitgelegd dat de bescherming die voortvloeit uit een beperking van de toegang wordt uitgesloten wanneer die informatie, of andere elementen die de economisch begunstigde aanvoert om het bestaan en de omvang van het „risico” te onderbouwen, voor derden gemakkelijk toegankelijk is via andere informatiekanalen?

35 Derde vraag: begrip „onevenredig” risico

3) Met welke uiteenlopende belangen moet rekening worden gehouden bij de toepassing van artikel 30, lid 9, van richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, zoals gewijzigd bij richtlijn (EU) 2018/843 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van richtlijn (EU) 2015/849 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, en tot wijziging van de richtlijnen 2009/138/EG en 2013/36/EU, voor zover deze de beperking van de toegang tot informatie over een economisch begunstigde afhankelijk stelt van een „onevenredig” risico?